

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

A. De gældende regler

Lovgrundlaget for den offentlige virksomhed på telekommunikationsområdet udgøres af lov nr. 84 af 11. maj 1897 om telegrafer og telefoner med senere ændringer samt af de såkaldte koncessionslove, lov nr. 377 af 30. juni 1919 med senere ændringer, lov nr. 77 af 13. marts 1922 og lov nr. 270 af 22. maj 1986. Hovedprincippet er, at staten har eneret på offentlig telekommunikationsvirksomhed, men at kommunikationsministeren kan meddele koncession til andre til varetagelse af de forskellige telekommunikations-tjenester. Der er i overensstemmelse hermed meddelt koncessioner til de fire regionale televirksomheder, KTAS, Jydsk Telefon, Fyns Telefon og Tele Sønderjylland.

I det omfang, der til brug for telekommunikations-tjenesten anvendes radio, skal der indhentes tilladelse i henhold til lov nr. 574 af 19. december 1969 om radiokommunikation med senere ændringer.

I medfør af koncessionslovgivningen og de i henhold hertil udfærdigede koncessioner er de regionale televirksomheder eneberettigede til inden for og til og fra deres respektive koncessionsområder at forestå drift og anlæg vedrørende bl.a. mobiltelefon-tjenester – hvilket også vil omfatte et kommende GSM-system. Planlægning, anlæg og drift af mobilradiosystemet varetages af Statens Teletjeneste for de regionale televirksomheder.

B. Baggrunden for lovforslaget

GSM-systemet er betegnelsen for et offentligt, fælleseuropæisk, digitalt, celleopbygget, landmobilt radiokommunikationssystem, som Den Europæiske Konference for Post- og Teleadministrationer, CEPT, påbegyndte specificeringen af i 1982 i en arbejdsgruppe, som blev benævnt GSM (Groupe Spécial Mobile).

EF's ministerråd har med Rådshenstilling 87/371/EØF af 25. juni 1987 om samordnet indførelse af offentlig fælleseuropæisk digital celleopbygget landmobilradiokommunikation i Fællesskabet opfordret medlemsstaterne til at indføre GSM-syste-

met. Samtidig blev der udstedt et Direktiv 87/372/EØF om de frekvensbånd, der skal stilles til rådighed for tjenesten. I rådshenstillingen hedder det bl.a.: »Igangsættelsesdatoen for det fælleseuropæiske digitale celleopbyggede mobilradiosystem bør ikke være senere end 1991. De vigtigste byområder bør senest være dækket i 1993. Hovedforbindelserne mellem disse byområder bør være dækket senest 1995«.

I september 1987 blev EF's beslutninger fulgt op på initiativ fra en række CEPT-lande med et MoU (Memorandum of Understanding) mellem operatører og administrationer i 16 europæiske lande – inklusive samtlige EF-lande – om implementering af GSM-systemet fra 1991 i overensstemmelse med henstillingen og direktivet. Der er tale om en aftale, der skal sikre opfyldelse af henstillingens målsætninger om GSM-systemets egenskaber i teknisk og administrativ henseende, udbygningstempo og dækningsgrad samt den driftsmæssige sammenhæng nationalt og europæisk.

Rådshenstillingen og underskrivelsen af MoU'et fra dansk side er fulgt op af et pålæg fra Generaldirektoratet for P&T til de regionale televirksomheder om at etablere et GSM-system i Danmark i overensstemmelse med henstillingen.

GSM-systemet udgør teknologisk og i omfang af tilbudte tjenester en ny generation i forhold til de kendte analoge mobiltelefonsystemer, der i Danmark markedsføres af de regionale televirksomheder under betegnelserne NMT450 og NMT900, og som medio 1990 har ca. 150.000 abonnenter.

GSM-systemet tilbyder en række offentlige teletjenester. Det vil bl.a. sige, at tjenesten skal stilles til rådighed for alle. GSM-mobilnettet opbygges således, at det vil kunne benyttes sammen med nuværende og fremtidige offentlige telefon-, data- og ISDN-tjenester. Etableringen af systemet på europæisk niveau muliggør, at mobilterminalerne vil kunne benyttes i de områder af andre lande, hvor systemet indføres.

Som en nyskabelse er den mobile terminal adskilt fra abonnementet gennem indførelse af abonnentidentifikationskort (plastkort indeholdende bl.a. abonnentdata), som kan benyttes i forskellige termi-